

Capitolul I. Luarea măsurilor preventive

I. Propunere de arestare preventivă. Arestarea inculpatului în baza art. 148 lit. h) C. proc. pen. Faptă săvârșită cu un an înainte de formularea propunerii de arestare. Admisibilitate

C. proc. pen. art. 146, art. 148 lit. f) și h), art. 149¹

Chiar dacă a trecut o perioadă mai mare de timp, arestarea preventivă se impune nu prin prisma rezonanței sociale a faptei, care în mod evident s-a estompat, ci prin prisma pericolozității concrete dovedite de făptuitor.

*Judecătoria sectorului 1 București,
încheierea nr. 18863/299/2006 din 8 iunie 2006, nepublicată*

Prin propunerea de arestare preventivă înregistrată sub nr. 18863/299/2006, Parchetul de pe lângă Judecătoria sectorului 1 București a solicitat arestarea preventivă a inculpatului B.V.D. pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 208 alin. (1) - art. 209 alin. (1) lit. e) și i) C. pen., cu aplicarea art. 41 alin. (2) și art. 37 lit. a) C. pen.

Ministerul Public a susținut că există indicii temeinice că, în data de 18.07.2005, inculpatul s-a deplasat la magazinul F.C. din sectorul 1, ocazie cu care a demontat unul dintre șuruburile unei vitrine din interior și a sustras o cameră de luat vederi, în magazin fiind mai mulți vizitatori.

Prin încheierea din data de 8.06.2006, Judecătoria sectorului 1 a admis propunerea de arestare, iar în baza art. 148 lit. f) și h) C. proc. pen., a dispus arestarea inculpatului pe o perioadă de 29 de zile, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 208 alin. (1) - art. 209 alin. (1) lit. e) și i) C. pen., cu aplicarea art. 41 alin. (2) și art. 37 lit. a) C. pen.

Pentru a pronunța această soluție, instanța a constatat că există indicii convergente privind vinovăția inculpatului, care sunt deduse din recunoașterile acestuia coroborate cu concluziile raportului de constatare tehnico-științifică dactiloscopică, cu situația expusă de reprezentanții

părții vătămate și cu situația ce rezultă din procesul-verbal de cercetare la fața locului.

În ceea ce privește incidența art. 148 lit. h) C. proc. pen., în condițiile în care inculpatul a fost reținut și adus în fața instanței pentru arestare la aproximativ un an de la data săvârșirii faptei, instanța a formulat următoarele aprecieri:

Pentru luarea măsurilor preventive nu este suficient ca organul de urmărire penală să fie sesizat cu privire la săvârșirea unei infracțiuni, ci trebuie să existe probe sau indicii temeinice cu privire la vinovăția învinutului sau inculpatului.

Din actele de urmărire penală se constată că urmărirea penală a fost începută în data de 15.02.2006 *in rem*.

Urmele papilare au fost prelevate în speță în data de 10.07.2005, dar au putut fi prelucrate criminalistic pentru compararea cu a persoanelor suspecte abia în data de 11.05.2006, cercul de suspecți formându-se ulterior, rezultând că una dintre urmele papilare ridicate de la locul faptei aparține inculpatului B.V.D.

În perioada imediat următoare, respectiv 17.05.2006, organul de poliție a solicitat Judecătoriei sectorului 1 București emiterea unei autorizații de percheziție, cerere admisă de judecător, iar în data de 23.05.2006 s-a efectuat această percheziție, ocazie cu care au fost găsite o multitudine de obiecte electronice, unele dintre acestea fiind ridicate de organele de poliție în vederea continuării cercetărilor, având o valoare ridicată, fără documente și despre a căror proveniență inculpatul nu a învederat o versiune credibilă.

După ce organele de poliție au descins la domiciliul său, inculpatul s-a prezentat la organele de poliție, dându-și seama că a fost descoperit și încercând să beneficieze în acest mod de un tratament penal mai ușor.

Recunoașterile inculpatului au un vădit caracter formal, în condițiile în care au operat la un an de la săvârșirea faptei și asta doar după ce organele de poliție au efectuat o percheziție la domiciliul său și au strâns un material probator extrem de solid.

Mobilul invocat de inculpat cu privire la săvârșirea infracțiunii este unul mincinos, inculpatul contrazicându-se în propriile declarații.

Astfel, deși inițial a arătat că a săvârșit fapta pentru a asigura tratamentul medical necesar fiului său care suferă de astm bronșic, ulterior, pentru a dovedi în fața instanței că are suficienți bani pentru acoperirea prejudiciului, a învederat că este proprietarul a două apar-

tamente care produc venituri din chirie de aproximativ 5-600 euro pe lună, iar concubina sa are o mașină care ar putea fi oricând vândută.

Cu ocazia percheziției domiciliare, au fost identificate o multitudine de obiecte electronice de valoare, aspecte ce vin să înlăture teza inculpatului, conform căreia a săvârșit fapta pentru a asigura tratamentul medical al copilului.

Din modalitatea concretă în care se prefigurează săvârșirea faptei, instanța a apreciat că, de fapt, mobilul ar fi dorința de îmbogățire pe căi facile, dar ilicite, inculpatul sustrăgând inițial o cameră de luat vederi, iar ulterior, văzând că nu a fost prins, a mai sustras încă două.

Prejudiciul este relativ ridicat și nu a fost recuperat nici măcar în parte până în prezent.

Anterior, inculpatul a mai suferit o condamnare tot pentru infracțiune de furt calificat în formă continuată, pentru care a fost cercetat în stare de arest preventiv, persistența sa pe cale infracțională denotând un înalt grad de incorigibilitate.

Chiar dacă a trecut o perioadă mai mare de timp de la săvârșirea faptei, instanța a apreciat că se impune arestarea nu prin prisma rezonanței sociale a acesteia, care în mod evident s-a estompat, ci prin prisma pericolozității concrete dovedite de făptuitor. Acesta a arătat că este apt a depune reale stăruințe pe calea infracțională prin săvârșirea în continuare a unei fapte de furt, după ce a fost anterior condamnat pentru fapte similare.

A recunoscut faptele și s-a prezentat la organele de poliție abia după ce acestea i-au percheziționat domiciliul și au strâns elemente probatorii foarte convingătoare.

În aceste condiții, instanța a considerat că lăsarea în libertate a inculpatului B.V.D. prezintă un evident pericol concret pentru ordinea publică, element ce rezultă, așa cum s-a detaliat anterior, din analiza întregii activități infracționale și ținând seama și de persoana făptuitorului (recidivist).

Împotriva acestei soluții a promovat recurs inculpatul, care a fost respins ca nefondat prin încheierea nr. 170/19.06.2006, pronunțată în dosarul nr. 18863/299/2006 al Tribunalului București.

2. Propunere de arestare preventivă. Condiții de admisibilitate

C. proc. pen., art. 149¹ alin. (9)-(12), art. 148 lit. b), f), h)
C. pen., art. 329 alin. (1) și (3)

Sentimentul de insecuritate și de revoltă pe care comiterea unor fapte le generează în rândul societății, frecvența săvârșirii acelor infracțiuni, amploarea luată de astfel de fapte în anumite comunități sunt elemente suficiente pentru a caracteriza incidența art. 148 lit. h) C. proc. pen.

Judecătoria sectorului 1 București, încheierea penală nr. 16122/299/2006 din 19 mai 2006, nepublicată

Prin încheierea penală nr. 16122/299/2006 din 19.05.2006 a Judecătoria sectorului 1 București, pronunțată în dosarul nr. 16122/299/2006, a fost admisă propunerea de arestare formulată de Parchetul de pe lângă Judecătoria sectorului 1 București, dispunându-se arestarea preventivă a inculpatului N.C.M. pe o perioadă de 29 de zile, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (1) și (3) C. pen., în baza art. 149¹ alin. (9)-(12), raportat la art. 148 lit. b), f), h) C. proc. pen.

Pentru a pronunța această soluție, instanța a reținut următoarele:

Din actele și lucrările dosarului, rezultă presupunerea că, în data de 18.05.2006, inculpatul i-a oferit contra sumei de 1.700.000 ROL cetățeanului german M.W., reporter, pe minorii A.I.S. și C.G.O., în vârstă de 13, respectiv 14 ani, în scopul întreținerii de relații sexuale cu aceștia, fiind prins în flagrant de către organele de cercetare penală.

Instanța a reținut că infracțiunea este flagrantă, iar pedeapsa prevăzută de lege pentru proxenetism este închisoarea de la 5 la 18 ani și interzicerea unor drepturi, datele dosarului relevând, totodată, că lăsarea în libertate a inculpatului prezintă pericol concret pentru ordinea publică, față de sentimentul de insecuritate și revoltă pe care comiterea unor astfel de fapte îl generează în rândul societății civile, având în vedere frecvența cu care sunt comise, precum și față de amploarea pe care a luat-o acest fenomen în rândul persoanelor fără adăpost, care-și duc viața în gurile de metrou, drogându-se cu aurolac.

În aprecierea acestei din urmă condiții, instanța a avut în vedere natura infracțiunii reținute în sarcina inculpatului, respective infracțiune care aduce atingere unor relații privind conviețuirea socială, modalitatea și împrejurările concrete de comitere a acesteia, respectiv

îndemnarea unui minor la întreținerea de relații sexuale contra unor sume de bani cu un major, profitând de faptul că cel dintâi, și el fără adăpost (copil al străzii) are nevoie de bani, aspecte ce rezultă din probele administrate în faza de urmărire penală până la data propunerii de arestare.

Instanța a ținut cont și de faptul că inculpatul este recidivist, săvârșind fapta în termenul de încercare al suspendării condiționate, dând dovadă de perseverență infracțională. Faptul că a înțeles să împartă banii primiți de la denunțator cu minorii pe care i-a îndemnat să întrețină relații sexuale nu este de natură să diminueze pericolul social al faptei și nu împieteză cu nimic asupra reținerii vinovăției inculpatului.

Recursul promovat de inculpat împotriva încheierii prin care s-a dispus arestarea preventivă a fost respins prin încheierea nr. 148/24.05.2006 a Tribunalului București.

3. Pericol social concret. Respingerea propunerii arestării preventive

C. proc. pen., art. 146, art. 149¹, art. 148 lit. h)

Pericolul concret pentru ordinea publică poate fi dedus în lipsa unor criterii legale exprese, fie dintr-un pericol social concret deosebit de ridicat al faptei, fie din circumstanțele personale ale inculpatului.

*Judecătoria sectorului 1 București,
încheierea nr. 8087 din 16 martie 2006, nepublicată*

Prin referatul cu propunere de luare a măsurii arestării preventive nr. 3403/P/2006, s-a solicitat Judecătoriei sectorului 1 București să se dispună arestarea preventivă a inculpatului D.C.G. pentru săvârșirea infracțiunii de furt calificat, prevăzută de art. 208 alin. (1) și (2) – art. 209 alin. (1) lit. e) și alin. (2) lit. b) C. pen.

S-a reținut în sarcina inculpatului faptul că, în data de 14.03.2006, ora 18.00, în timp ce partea vătămată T.C. încerca să-și parcheze autoturismul în fața unui magazin, inculpatul a deschis portiera dreaptă față și de pe scaun i-a sustras geanta personală ce conținea bani, bunuri și acte de identitate.

În drept, Parchetul de pe lângă Judecătoria sectorului 1 București și-a întemeiat propunerea pe dispozițiile art. 146, art. 149¹ C. proc. pen., raportat la art. 148 lit. h) C. proc. pen.

Audiat de către instanță în prezența avocatului, inculpatul a recunoscut în totalitate situația de fapt expusă în referatul cu propunerea de luare a măsurii arestării preventive.

Prin încheierea din camera de consiliu din 16.03.2006, pronunțată în dosarul nr. 8087/299/2006, Judecătoria sectorului 1 București a respins propunerea de arestare preventivă a inculpatului D.C.G.

Cu privire la incidența art. 148 lit. h) C. proc. pen., instanța a subliniat următoarele:

În cazul în speță, inculpatul nu este cunoscut cu antecedente penale, se află la prima abatere, a recunoscut și regretat săvârșirea faptei, iar prejudiciul a fost acoperit parțial, cuantumul prejudiciului rămas nerecuperat fiind redus.

Lăsarea în libertate a inculpatului nu prezintă pericol concret pentru ordinea publică.

Un astfel de pericol poate fi dedus, în lipsa unor criterii legale exprese, fie printr-un pericol social concret deosebit de ridicat al faptei (cum se întâmplă în cazul infracțiunilor de violență ori a celor care prin natura, modul de săvârșire sau prin frecvența lor creează un puternic sentiment de insecuritate opiniei publice, în ansamblu, sau unei anumite colectivități în particular), fie din circumstanțele personale ale inculpatului (antecedente penale, atitudine negativă față de valorile sociale consacrate etc.), aspecte ce nu pot fi reținute în cauză.

Împotriva acestei încheieri a promovat recurs Parchetul de pe lângă Judecătoria sectorului 1 București, ce a fost respins prin încheierea nr. 102 din 7.04.2006 a Tribunalului București, pronunțată în dosarul nr. 8087/200/2006.

Tribunalul a apreciat că, deși există indicii temeinice că inculpatul D.C.G. a săvârșit o faptă penală, prin raportare la circumstanțele reale în care fapta a fost săvârșită și recunoscută ca atare și având în vedere și atitudinea subiectivă a inculpatului față de fapta și consecințele sale, nu rezultă că lăsarea în libertate a acestuia ar reprezenta un pericol concret pentru ordinea publică.

4. Propunere de arestare preventivă. Inculpat care se află în executarea unei pedepse privative de libertate. Admisibilitate

C. proc. pen., art. 136, art. 148, art. 149¹

Dacă inculpatul se află în executarea unei pedepse cu închisoarea, propunerea de arestare preventivă nu trebuie respinsă pe lipsa condiției pericolului social concret.

Instanța nu are date certe și nici nu poate face supoziții cu privire la data când acesta urmează, pentru diferite motive, să fie liberat de sub efectele mandatului de executare a pedepsei închisorii.

I.C.C.J., Secția penală, decizia nr. 3410 din 31 mai 2005, www.scj.ro

Prin încheierea nr. 40/CC din 12 mai 2005, dată de Tribunalul Timiș în dosarul nr. 5004/P/2005, în baza art. 149¹ C. proc. pen., s-a respins propunerea de arestare preventivă formulată de Parchetul de pe lângă Tribunalul Timiș, față de inculpatul Ș.S.I.

Hotărând astfel, prima instanță a reținut următoarele:

Prin propunerea înregistrată la instanță sub nr. 5004/P din 12 mai 2005, Parchetul de pe lângă Tribunalul Timiș a solicitat arestarea preventivă pe o perioadă de 30 zile a inculpatului Ș.S.I., pentru săvârșirea infracțiunilor de tâlhărie și viol, prevăzute de art. 211 alin. (1) și (2¹) lit. a) și c) C. pen., art. 197 alin. (1) și (2) lit. a) din același cod, cu aplicarea art. 33 lit. a) și art. 37 lit. b) C. pen., constând în aceea că, în data de 9 mai 2004, împreună cu altă persoană, în locuința părții vătămate A.S., prin amenințare, a deposedat-o pe aceasta de bijuterii din aur și a întreținut cu ea relații sexuale împotriva voinței acesteia.

În motivarea propunerii formulate de parchet s-a arătat că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 136 C. proc. pen., existând probe și indicii temeinice că inculpatul a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală, inculpatul este recidivist, pentru infracțiunile săvârșite legea prevede închisoarea mai mare de 4 ani, iar lăsarea sa în libertate reprezintă un pericol concret pentru ordinea publică.

Din actele și lucrările dosarului, tribunalul a reținut că, prin ordonanța Parchetului de pe lângă Tribunalul Timiș nr. 342/P/2004, s-a pus în mișcare acțiunea penală împotriva inculpatului, pentru săvârșirea infracțiunilor susmenționate.

Analizând propunerea de arestare preventivă prin prisma motivelor invocate și a actelor aflate la dosarul cauzei, instanța a constatat că inculpatul se află în executarea a două pedepse cu închisoarea, conform mandatelor nr. 271/2002 din 3 octombrie 2003 și nr. 374 din 12 august 2003, emise de Tribunalul Timiș, respectiv de Judecătoria Toplița, de 7 ani închisoare și 3 ani închisoare.

Tribunalul a reținut că inculpatul este condamnat definitiv pentru două infracțiuni de două instanțe diferite, neavând posibilitatea de a se afla în stare de libertate la cercetările ce se vor efectua în prezenta cauză, în care s-a formulat propunerea de arestare și, prin urmare, neexistând posibilitatea ca inculpatul să fie cercetat în cauză în stare de libertate, nu există nici posibilitatea de a crea un pericol concret pentru ordinea publică.

S-a mai reținut că probatoriul la urmărirea penală a fost administrat în lipsa inculpatului, care se afla încarcerat în Penitenciarul Timișoara, neavând posibilitatea de a propune vreo probă în apărare și, în consecință, în temeiul art. 149¹ C. proc. pen., a respins, ca neîntemeiată, propunerea de arestare preventivă formulată de parchet, față de inculpatul Ș.I., care este arestat în altă cauză.

Împotriva încheierii nr. 40 din 12 mai 2005, dată de Tribunalul Timiș, în dosarul nr. 5004/P/2005, în termenul legal, a declarat recurs Parchetul de pe lângă Tribunalul Timiș, criticând-o pentru netemeinicie, susținând că în mod greșit s-a dispus respingerea propunerii de arestare preventivă formulată de parchet, în condițiile în care faptele pentru care este cercetat sunt deosebit de grave.

Curtea de Apel Timișoara, prin decizia penală nr. 460/R din 13 mai 2005, a admis recursul declarat de Parchetul de pe lângă Tribunalul Timiș, a casat încheierea atacată și, rejudecând cauza, a admis cererea formulată de Parchetul de pe lângă Tribunalul Timiș, având ca obiect arestarea preventivă și, în temeiul art. 148 alin. (1) lit. f) și lit. h) C. proc. pen., a dispus arestarea preventivă a inculpatului Ș.S.I., pe timp de 30 zile, începând cu data de 13 mai 2005, ora 14.30.

În motivarea acestei soluții, instanța de control judiciar a arătat că:

„Greșit instanța de fond a apreciat că, în condițiile în care inculpatul este arestat în altă cauză, nu se poate susține că lăsarea în libertate a acestuia, care, de altfel, nu este posibilă în acest moment, ar putea duce la crearea unui pericol concret pentru ordinea publică.

Se omite însă a se lua în considerare, pe de o parte, că inculpatul este recidivist pentru comiterea unor infracțiuni deosebit de grave, în prezent aflându-se în executarea unei pedepse de 7 ani închisoare, iar,